

להא דמני פטור חמי שאין לו בית
אחר דקאמר מחזיר פניו ואוכל:
רב אשי אמר. לעולם אכולה ומתניחין
נמי אפילו בבית אחר נמי פטר ליה
דכל שמוטל עליו לקוברו קרי מוטל
לפניו: ויקם אברהם וגו' וכתב
ואקברה חמי מלפני. וההיא שעתא

לאלו לפניו הוה: משמרו. אדם אשר
שאלנו קרובו אלא משמרו: סופם
ש'אסור לק"ש. שאסור לקרות בתוך
ארבע אמות שלו משום ועוג לרש:
פסוק מק"ש. משום דעסק במצוה:
הפושטין לעבדים. תנא קמא חייש
למכירתם אפי' בספינה: דסקיא.
ממלכות גדול של עור: ואם היה
ממירא. ותרץ לרכוב על הסוס
ולרוץ: אלא אסיפא. אם היה ממירא
רכוב: מלוא ה' חונן דל קרי ציה

מלוא את המקום מי שחונן את הדל ואין לך דל מן המע והמלוא אותו כאלו מלוא את המקום: דלייה. הגביהנו: לא שנית. לא חזרת עליו פעם שנית כדי שתבצונן: זו: אלו ירדקים. ומאי יודעים שיותו נותנים אל לבם יום המיתה ומושבים ירדים מן העצירה. ורשעים אינם יודעים מאומה שעושים עולמם כלינם יודעים

ומוטאים: הוא הכה. השפיל את השנים של דורות משני מקדשים שלא היה בהם כמותו: אריאל. זה בית המקדש שנא' הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד (רשעים כט): מואב. על שם שנאו דוד לאמי מרות המואבים: גזי

ומן התפילין ומכל מצות הא
וזה משמר וזה קורא בן עז
ומתפלל שניהם בזוית אחר
איכא בנייהו מר סבר היישי
ממקום למקום הרי זה לא ית
מפני שנוהג בהם מנהג
לסטים מותר וכדרך שאמר
אלימא ארישא פשיטא מי
היה אמר רב יובדא ור

[נ]מ"ק כג: איחא רבן
 לילאל וכן איחא בשמחת
 [נ] 3) סוטה דף מג:
 [נ]שאלות פ' ח"י שיה א'
 רב רבי יהודה אמר רב,
 "לא חתונה" (ט) [נ]דף
 [נ] וימיה רבא (א) [נ]א
 "מ" ש"ד מדנקט בסיפא
 כ"ל"רש"א" (ו) [נ]דף
 א' חסיפא כ"ל"ר ויחא
 [נ]א" ויחא שומע כ"ל
 א"א" (ט) [נ]ועין חספות
 חס"מ: ד"ה אכל ומוס'
 עד ע"ד ד"ה פסקי ומוס'
 סא: ד"ה אכל ומוס' ע"ג
 סא: ד"ה אכל

הגהות הב"ח

(תוס' ד"ה ואני
 רך וכו') לנתייטש מלקוברו
 שוב אינו קוברו אצל:
 (תוס' ד"ה למחר וכו')
 ית בטליתותיהן וליכא
 חוס לועג. [ע"ש במנחות
 אלא להגתו (ז"צ):]
 בא"ד וגדול המצוה וכו'
 שיה מזהיא להסכלת:
 בא"ד מאנשי לתיי"ר הא
 סקירי העליה משום
 לזניית עולה:

מוסף תוספות

בתוס' ר"ש כתב, וכן
ביימיהו דראב"ש כיון
לא היה עומד ליקבר
לה עליו אבילות מיד.
בתוס' ר"ש כתב, כי
מע מזקני לות"ר כי
צית עדות הוא שקיים
נורה ואין הדור ראוי
לאותו עדות עכשיו.

מוסף רש"י

[illegible]

רבי ניסים גאון

פרק ג
מר מת תופש ד'
אמות לקרית שמע.
קרה במסכתא סוטה
רק משוח מלחמה (דף מג)
אתא רב דימי אמר ר'
זנון משום ר' אליעזר בן
קב מת תופש ד' אמות
רית שמע דכתיב (משלי יז)
ויעג לרש חרף עושהו:

וההנחה פטור מתקיעת שופר אית לך למימר בחול ולא ב"ט
בממיה ומשני א"ר חנינא מכיון שהוה זקוק להכין לו ארון ומכריזין
דמנן (שם קנא.) מחשיבין על המחוס להכין לו ארון ומכריזין
כמו שהוא נושא משאו דמי לזכרן משמע להצבות וי"ט אינו ראוי
ללמד ולהפסל על טעור להחשיב על זה

התחום להציא ארון ותכריכין וקיסא
מסיפא דקתני בשבת מצרכין עליו
ומומנין עליו וכן תניא נמי צירושלמי
גדליא בחול אבל בשבת מיסב ואוכל
ומצרך ועושים אחריו אמן. ואומר
הר"י דפליגי אהדדי רישא וסיפא
צירושלמי. ורבי נתנאל ה"א אומר
לאפשר לישבו דודאי הם דעמו
להשקיף על התחום אל יש לנו לומר
דטרווד להשקיף ואינו רשאי לצרך
אבל צסיפא מיירי בשאין דעמו
להשקיף על התחום ומיהו האי טעמא
לא שייך לטעמא דמשום כבודו. ומן
הירושלמי דמשני דפטור מנגיילת
ליל חמשי חזק חזק חזק חזק חזק

לִישָׁא מִשָּׂאָה לַמֶּלֶךְ וּמִלְכֵּי הַמְּדִינָה הַמִּשְׁמֶרֶת
 שִׁיךְ אֲנִינוּת כְּשֶׁמָּתוּל מוּטֵל לִפְנֵי וּכְיוֹן
 דְּכִשְׁמוּטֵל לִפְנֵי שִׁיךְ אֲנִינוּת כִּי מוּטֵל
 עָלָיו לְקוֹבְרוֹ כְּמוּטֵל לִפְנֵי דְמִי וְכֵן
 אִיכְכָּא מִי שְׁמָתוֹ מוּטֵל לִפְנֵי וְאִין
 עָלָיו לְקוֹבְרוֹ אִינוֹ נוֹהֵג אֲנִינוּת וְכֵן
 מִשְׁמַע לִירוּשָׁלַיִם נִמְסָר לִרְבִּים אוֹכֵל
 בָּצֵר וְזוֹתָהּ יִין נִמְסָר לְכַתְּפִים
 כְּנִמְסָר לִרְבִּים וְעַל כִּרְחֹק נִמְסָר
 לִרְבִּים ר"ל אִפִּי לִפְנֵי דֹאִי שֶׁלֹּא
 לִפְנֵי מִפְּסוֹק לִיָּה שְׁמִיד חֵל עָלָיו
 אֲצִלוֹת מִשִּׁינֵּי מִפְתַּח בֵּיתוֹ וְכִיוֹן דִּלָּא
 חֵל עָלֵיהּ אֲנִינוּת אִ"כ אֲדָם שְׁאִינוֹ
 יִכּוֹל לְקַבֵּר מָתוֹ כְּגוֹן אֲדָם שְׁמַת
 בְּצִית הַסֹּסְרִים וְאִין הַמְּשׁוּל נִמְנִינֵי
 לְקוֹבְרוֹ נִרְאֵה שְׁאִין חֲיִיד לְנֶהְיֹג בּוֹ
 אֲנִינוּת שְׁהֵרִי אִין זֶה מוּטֵל עָלָיו
 לְקַבְּרוֹ מִפְּנֵי שְׁאִינוֹ יִכּוֹל לְפַדְּמוֹת
 וְלִהְיוֹלֹא לְקַבְּרוֹ כְּדִמְנִיָּא צִמְכִּסְתָּ
 שְׁמַחֲוֹת (פ"ב) נִתְלַחֵשׁ צְבִילֵי מִלְּקוֹבְרוֹ
 מִתְלַחֵשׁ עָלָיו וּפְסִיחֵי מִיִּינֵיהּ מוֹרֶת

אֲנִינוּת מִיָּדוּ בְּאִתּוֹ שְׂתַפְסֹק מוֹשֵׁל
גַּם אֲבִילוֹת אִינוּ חֵיב לֵדַל דְּמִי
לְגִתִּיאֲשׁוּ מִלְּקוֹבְרוֹ (6) שֶׁסָּם אִינוּ קוֹבְרוֹ
תּוֹ אֲזַל הִכָּה עֲדִיין הוּא מִזְכֵּה אִם
יֻכַּל לַעֲשׂוֹת פִּסְרָה עִם הַמוֹשֵׁל לְהַנִּיחַ
לְקַבְּרוֹ וְכֵן מַעֲשֵׂה דֶר' אֲלִיעֶזֶר בֶּר"ש
צִבְנָה מִזְעֵשׁ (97 פ:ד) דִּפְסָק מִזֹּת
אֲנִינוּת מוֹשֵׁל שְׂמַתָּה אֲחִיתוֹ שֶׁל ר' עֲזַרְיָה
בְּשֵׁמֶת הַדּוּרְיָנוּ לֹו בְּמוֹצָאֵי שְׂבַת עֲצִיר
אֲחֵרֶת וְאֲכַל צֶשֶׁר שְׂמַתָּה יִין וְאִמְרַ
כִּיּוֹן שִׁישׁ לֵה צַעַל שְׁחִיב בְּקִצּוֹרֶתָה
אִינוּ אֲסוּר צֶשֶׁר וִיין וְאִפְשֶׁר שֶׁגַּם
ר"ת אִם הִיָּה עֲצִיר עֲלָמוֹ הִיָּה מִקָּל
מֵאוֹתוֹ הַעֲטֵם: וְסִפְּרָה תוֹרָה
בְּזִרְעוֹ וְקוֹרָא. וְהוּא הִדִּין דַּעַל פֶּה
אֲסוּר לְקוֹרֹת: וְיִרְכֵּב עֲלֵיהֶם.
אֲזַל אִי מַפְשִׁילָן אֲחֵרֵי עַל הַסְּמוֹר
שְׁפִירָה דְּמִי וְכוּ בִּסְמ' וְאִפְלוּיִן

ס"ת ולא מתקצר לומר משום שריותא דנכרים ולקטים דהא
מלאה ספרים או שהיו זה עזמות של מת הרי זה מפסילן לאחריו
והו"ה לאחריו מותר אפילו בלא לקטים: **למחר באין אצלנו**
ההיא שעתא ודאי רמינן ליה פ"י וטמנין צינית בטליתותיהן (ו) משום
א"ס אינן מצויים וגדול המצווה וכו' (ז) וההיא דהתכלת היינו דרמו
הא ה"ה שהיו רגילים כולם בחייהם ללבוש טלית צד' כנפות וללבוש
ק"ה ה"ה צינית או משום דכתיב לדורותם לדור תם אלז אנו שגם
לועג לרש וכו' נשים לאותם שהיה להם בחייהם א"כ יהיה לועג
לצינית עולה למנין תרי"ג עם ח' חוטין וחמשה קשרים ואם לזבש
גם חיים עתה לנה לזבשים הלא לא קיימו כל המורה כולה וימיו
יגילו תכלת מאפיליוני ואע"פ שהגמרל חולק עליו י"ש דברים שאנו
שוקטין וכו' ויחל ש"ש בגמ' (מגילה דף ק"ז) דתבעתין קורין ברכות
ע"ן מן הכסף אלז לקושים להדקס בתוך הכסף ופסוקי נפשיה מפלוגתא
ירא' מויאב ע"ש דוד ושלמה שבנו את הציץ ובאו מרות המואבי:

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְהָיָה אֲבִירָם מַעַל בְּיָד
 2. וְהָיָה וְדָרַךְ אֶל בֵּית יְהוֹנָדָה
 3. בִּרְשָׁתָהּ כִּי
 4. וְהוֹשֵׁב אֲנִי עִמָּם
 5. וְהָיָה לִי אֲחוּזָה כִּי עִמָּם
 6. וְאֶקְרָא מִתּוֹ מִלְּמִי:
 7. בִּרְשָׁתָהּ כִּי
 8. וְלִי עֶשְׂתָּה
 9. עֲשֵׂה אֶלֶף לִי נֶקֶד:
 10. מְשִׁילִי דָל
 11. מִלְּמִי וְחָנֵן לִי וְגִלְגָּל
 12. וְשִׁלְמִי לוֹ:
 13. מְשִׁילִי יוֹ
 14. שֶׁשֶׁק לִי עֶשְׂתָּה
 15. וְסִבְכָּה לִי אֶבְיִי:
 16. מְשִׁילִי דָל
 17. בִּי הַחַיִּים וְהַחַיִּים
 18. וְהַחַיִּים אִיִּם
 19. וְהַחַיִּים אִיִּם
 20. וְהַחַיִּים אִיִּם
 21. וְהַחַיִּים אִיִּם
 22. וְהַחַיִּים אִיִּם
 23. וְהַחַיִּים אִיִּם
 24. וְהַחַיִּים אִיִּם
 25. וְהַחַיִּים אִיִּם
 26. וְהַחַיִּים אִיִּם
 27. וְהַחַיִּים אִיִּם
 28. וְהַחַיִּים אִיִּם
 29. וְהַחַיִּים אִיִּם
 30. וְהַחַיִּים אִיִּם
 31. וְהַחַיִּים אִיִּם
 32. וְהַחַיִּים אִיִּם
 33. וְהַחַיִּים אִיִּם
 34. וְהַחַיִּים אִיִּם
 35. וְהַחַיִּים אִיִּם
 36. וְהַחַיִּים אִיִּם
 37. וְהַחַיִּים אִיִּם
 38. וְהַחַיִּים אִיִּם
 39. וְהַחַיִּים אִיִּם
 40. וְהַחַיִּים אִיִּם
 41. וְהַחַיִּים אִיִּם
 42. וְהַחַיִּים אִיִּם
 43. וְהַחַיִּים אִיִּם
 44. וְהַחַיִּים אִיִּם
 45. וְהַחַיִּים אִיִּם
 46. וְהַחַיִּים אִיִּם
 47. וְהַחַיִּים אִיִּם
 48. וְהַחַיִּים אִיִּם
 49. וְהַחַיִּים אִיִּם
 50. וְהַחַיִּים אִיִּם
 51. וְהַחַיִּים אִיִּם
 52. וְהַחַיִּים אִיִּם
 53. וְהַחַיִּים אִיִּם
 54. וְהַחַיִּים אִיִּם
 55. וְהַחַיִּים אִיִּם
 56. וְהַחַיִּים אִיִּם
 57. וְהַחַיִּים אִיִּם
 58. וְהַחַיִּים אִיִּם
 59. וְהַחַיִּים אִיִּם
 60. וְהַחַיִּים אִיִּם
 61. וְהַחַיִּים אִיִּם
 62. וְהַחַיִּים אִיִּם
 63. וְהַחַיִּים אִיִּם
 64. וְהַחַיִּים אִיִּם
 65. וְהַחַיִּים אִיִּם
 66. וְהַחַיִּים אִיִּם
 67. וְהַחַיִּים אִיִּם
 68. וְהַחַיִּים אִיִּם
 69. וְהַחַיִּים אִיִּם
 70. וְהַחַיִּים אִיִּם
 71. וְהַחַיִּים אִיִּם
 72. וְהַחַיִּים אִיִּם
 73. וְהַחַיִּים אִיִּם
 74. וְהַחַיִּים אִיִּם
 75. וְהַחַיִּים אִיִּם
 76. וְהַחַיִּים אִיִּם
 77. וְהַחַיִּים אִיִּם
 78. וְהַחַיִּים אִיִּם
 79. וְהַחַיִּים אִיִּם
 80. וְהַחַיִּים אִיִּם
 81. וְהַחַיִּים אִיִּם
 82. וְהַחַיִּים אִיִּם
 83. וְהַחַיִּים אִיִּם
 84. וְהַחַיִּים אִיִּם
 85. וְהַחַיִּים אִיִּם
 86. וְהַחַיִּים אִיִּם
 87. וְהַחַיִּים אִיִּם
 88. וְהַחַיִּים אִיִּם
 89. וְהַחַיִּים אִיִּם
 90. וְהַחַיִּים אִיִּם
 91. וְהַחַיִּים אִיִּם
 92. וְהַחַיִּים אִיִּם
 93. וְהַחַיִּים אִיִּם
 94. וְהַחַיִּים אִיִּם
 95. וְהַחַיִּים אִיִּם
 96. וְהַחַיִּים אִיִּם
 97. וְהַחַיִּים אִיִּם
 98. וְהַחַיִּים אִיִּם
 99. וְהַחַיִּים אִיִּם
 100. וְהַחַיִּים אִיִּם

רבינו חננאל

ת"ר המוליך עצמות ממקום למקום הרי זה לא נתנם בדרסקי פ', שני שקין מחוברין ומונחין על החמור אחד מצד זה ואחד מצד אחר. ובלשון ישמעאל אלרנ'